

A "tortas zass" procuro trobar Déu

En preparar els aliments que ven en el seu negoci, Julia Ortigosa (Mèxic, DF) tracta de satisfer el paladar dels clients i de trobar Déu en la seva feina diària.

25/02/2012

"Las tortazas" és el nom del meu restaurant perquè procuro que les coques i tot el menjar que venc - consomé, sopa, guisat i fesols- estigui ben servit i sigui molt gustós.

Des de jove vaig començar a ajudar al meu marit en les despeses de la família treballant fora de casa.

Després que ell posés el seu negoci em va animar a que el recolzés en el servei de restaurant en un local adjunt. Així ens ajudem perquè ell ofereix als meus clients patates fregides, refrescos i dolços per tal que complementin el seu menjar.

Juan, el fill més petit, ens dóna un cop de mà en els dos negocis, ja que de vegades el meu marit no pot venir perquè, com és diabètic, ha d'anar a que li facin anàlisi o el revisin si se sent molt cansat. Jo també em canso, però li demano a Déu que em doni la fortalesa necessària per seguir en el camí que Ell m'ha posat.

Gràcies a Déu, per aquesta cantonada passa molta gent i s'aturen els carros a comprar cigarretes o alguna beguda refrescant.

Alguns, quan fa olor el que estic preparant, es decideixen a menjar-se una coca o fins i tot a consumir el menú complet. Altres són clients fixos que treballen per aquí i com no tenen temps suficient per anar a dinar a casa, vénen perquè el meu menjar és molt casolà i els agrada molt.

De sant Josepmaria vaig aprendre que Déu valora la meva feina i això m'anima a fer-ho millor. Des que obro el negoci a les 10 del matí, fins que el tanco a les 7 de la tarda, vaig oferint tot per amor a Déu: procuro ser amable, pacient amb els clients i amb la meva família; viure l'alegria en els moments en què hi ha dificultats. Li demano sovint a la Mare de Déu que m'ajudi perquè tot surti bé i que l'hi faci arribar a Déu i ... funciona!

Vaig conèixer l'esperit de l'Opus Dei fa 17 anys quan la meva amiga

Margarita em va convidar a rebre classes de Catecisme. Vaig pensar: si em convidés a una festa hi aniria ràpid, però tractant-se d'això ... Vaig anar-hi només perquè no se sentís menyspreada, però la classe em va agradar tant que vaig seguir anant-hi molt temps; vaig conèixer la Verge, vaig aprendre a resar el Rosari i moltes coses més, perquè jo era catòlica de sempre, però no practicava.

Després em van convidar a Jaral, un centre de l'Opus Dei -aquí a la Ciutat de Mèxic- i fa vuit anys vaig demanar l'admissió a l'Opus Dei. Segueixo rebent formació religiosa i també direcció espiritual. Molt a prop del restaurant està Nayar, una casa de l'Obra on faig la Visita al Santíssim i una estona de pregària.

Encara que el negoci no es presta molt per fer amistats permanents, intento parlar de Déu als comensals,

de donar-los algun consell, els regalo una estampa de sant Josepmaria perquè s'encomanin a Déu a través d'ell, i els parlo de la sort que vaig tenir d'haver anat a Roma a la seva canonització i que m'acompanyés el meu marit. Allò va ser un miracle, no teníem diners i de sobte es van arreglar les coses i vam poder anar-hi.

Des de llavors el meu marit ho entén millor i respecta la meva vocació i ja és membre actiu de la nostra Parròquia: es va convertir completament. Ara demano pels meus quatre fills i cinc néts perquè siguin persones de bé, segueixin la llei de Déu i s'apropin als sagraments.

opusdei.org/ca/article/a-tortas-zass-procuro-trobar-deu/ (08/06/2025)